

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1580/2021
05.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Сектор за ванредне ситуације Београд, Одељење за ванредне ситуације из Крушевца, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3726/20 од 23.12.2020. године, на седници одржаној 05.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3726/20 од 23.12.2020. године, у ставу првом изреке, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3726/20, у ставу првом изреке.

Образложење

Основни суд у Крушевцу, пресудом П1 196/18 од 11.09.2020. године, одбио је као неоснован приговор стварне ненадлежности тог суда (став први изреке). Обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име неисплаћеног додатка на основну плату по основу приправности за период од марта 2015. године до марта 2018. године, одређене новчане износе са законском затезном каматом (све ближе одређено у ставу другом изреке). Обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име неисплаћеног додатка на основну плату по основу прековременог рада за јун, јул и септембар 2016. године одређене новчане износе са законском затезном каматом (све ближе одређено у ставу трећем изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име додатка на основну плату по основу приправности за март 2015. године, износ од 1.821,48 динара са законском затезном каматом од 01.05.2015. године до исплате (став четвртим изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име неисплаћених додатака на основну плату по основу сменског рада у периоду од 01.03.2015. године до 01.03.2018. године, по 10,00 динара месечно, са законском затезном каматом почев од првог наредног дана по истеку месеца у коме је

-2-

требао исплатити зараду до исплате (став пети изреке). Обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 103.690,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате (став шести изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж1 3726/20 од 23.12.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Крушевцу П1 196/18 од 11.09.2020. године, у ставу другом и трећем изреке (став први изреке). Укинуо је решење о трошковима парничног поступка садржаном у ставу шестом изреке пресуде Основног суда у Крушевцу П1 196/18 од 11.09.2020. године и предмет у укинутом делу вратио истом суду на поновни поступак (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба тужене, (став први изреке), тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се преиначи другостепена и првостепена пресуда у побијаном делу и одбије као неоснован тужбени захтев.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, као изузетно дозвољеној ревизији на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општих интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Притом, због битне повреде одредаба парничног поступка ревизија се не може изузетно дозволити, с обзиром на то да битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, па је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је поднета 09.05.2018. године. Тужиоцу је за утужени период на име неисплаћеног додатка на основну плату на основу приправности досуђен укупан износ од 111.107,25 динара, а на основу прековременог рада досуђен укупан износ од 7.000,58 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП, је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

-3-

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према томе, како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић